

Primo eruantur omnes formae binariae determinantis $\frac{D}{ee}$, quae in formam ϕ transeunt per substitutionem propriam talem $T = xt + \lambda u$, $U = \mu u$, designantibus T , U indeterminatas talis formae; t , u indet. formae ϕ ; x , μ integros positivos (quorum productum itaque $= e$); λ integrum positivum minorem quam μ (sive etiam cifram). Hae formae, cum transformationibus respondentibus, ita inueniuntur:

Aequetur x successione singulis diuisoribus ipsius e positivis acceptis (inclusis etiam 1 et e), fiatque $\mu = \frac{e}{x}$; pro singulis valoribus determinatis ipsorum x , μ tribuantur ipsi λ omnes valores integri a 0 vsque ad $\mu - 1$, quo pacto omnes transformationes certo habebuntur. Iam forma, quae per quamvis substitutionem $T = xt + \lambda u$, $U = \mu u$ in ϕ transit, inuenitur inuestigando formam in quam ϕ transit per hanc $t = \frac{1}{x}T - \frac{\lambda}{e}U$, $u = \frac{1}{\mu}U$; sic formae singulis transformationibus respondentibus obtinebuntur; sed ex omnibus his formis eae tantum retinenda sunt, in quibus omnes tres coëfficientes euadunt integri *).

- * Si de hoc problemate fusius agere hic licet, solutionem admodum contrahere possemus. Id statim obvium est, pro aliis diuisores ipsius e accipere non esse necessarium, nisi quorum quadratum metiatur coëfficientem primum formae ϕ . Ceterum hoc problema, ex qua etiam solutiones simpliciores probl. artt. 213, 214 deduci possunt, alia occasione idonea resumere nobis reseruamus.

Secundo ponamus Φ esse aliquam ex hisce formis, quae in Φ transeat per subst. $T = \alpha t + \mu u$, $U = \mu u$; inuestigentur omnes repreaesentationes *propriae* formae Φ per f (si quae dantur), exhibeanturque indefinite per $x = \alpha T + \beta U$, $x' = \alpha' T + \beta' U$, $x'' = \alpha'' T + \beta'' U$... (\mathfrak{R}); denique ex singulis (\mathfrak{R}) deducatur repreaesentatio (ϱ) ... $x = \alpha t + \beta u$, $x' = \alpha' t + \beta' u$, $x'' = \alpha'' t + \beta'' u$ per aequationes (R) ... $\alpha = \alpha \mathcal{U}$, $\alpha' = \alpha' \mathcal{U}'$, $\alpha'' = \alpha'' \mathcal{U}''$, $\beta = \beta \mathcal{U} + \mu \mathcal{B}$, $\beta' = \beta' \mathcal{U}' + \mu \mathcal{B}'$, $\beta'' = \beta'' \mathcal{U}'' + \mu \mathcal{B}''$. Eodem prorsus modo, vt forma Φ , tractentur formae reliquae per regulam primam inuentae (si plures adsunt), ita vt ex singulis cuiusque representationibus propriis aliae representationes deriuentur, dicoque, hoc modo prodire cunctas representationes formae Φ ad diuisorem ee pertinentes, et quidem quamlibet semel tantum.

Dem. I. Formam ternariam f per quamvis substitutionem (ϱ) reuera transire in Φ , tam obuium est, vt explicatione ampliori non opus sit; quamlibet autem repr. (ϱ) esse impropriam et ad diuisorem ee pertinere, inde patet, quod numeri $\alpha''\beta - \alpha'\beta'$, $\alpha'\beta - \alpha\beta'$, $\alpha\beta - \alpha'\beta'$ resp. fiunt $= e(\mathcal{U}\mathcal{B}'' - \mathcal{U}'\mathcal{B}')$, $e(\mathcal{U}''\mathcal{B} - \mathcal{U}'\mathcal{B}'')$, $e(\mathcal{U}'\mathcal{B}' - \mathcal{U}'\mathcal{B})$, vnde illorum diuisor comm. max. manifesto erit e (quoniam \mathfrak{R} est repreaesentatio propria).

II. Ostendemus, ex quavis representatione data (ϱ) formae Φ , inueniri posse repreaesentationem propriam formae determinantis $\frac{D}{ee}$, inter formas per regulam primam inuentas conten-

tae, siue ex valoribus datis ipsorum $a, a', a'', \epsilon, \epsilon', \epsilon''$ deduci posse valores integros ipsorum α, λ, μ , conditionibus praescriptis, atque valores ipsorum $\mathfrak{A}, \mathfrak{A}', \mathfrak{A}'', \mathfrak{B}, \mathfrak{B}', \mathfrak{B}''$, aequationibus (R) satisfacientes, et quidem vnico tantum modo. Primo statim patet ex tribus aequ. primitis in (R), pro α accipi debere diuisorem communem maximum ipsorum a, a', a'' signo positivo (quum enim $\mathfrak{A}\mathfrak{B}'' - \mathfrak{A}''\mathfrak{B}'$, $\mathfrak{A}''\mathfrak{B} - \mathfrak{A}\mathfrak{B}''$, $\mathfrak{A}\mathfrak{B}' - \mathfrak{A}'\mathfrak{B}$ diuisorem communem non habere debeant, etiam $\mathfrak{A}, \mathfrak{A}', \mathfrak{A}''$ diu. comm. habere nequeunt); hinc etiam $\mathfrak{A}, \mathfrak{A}', \mathfrak{A}''$ determinati erunt, nec non $\mu = \frac{\epsilon}{\alpha}$ (quem necessario integrum fieri facile perspicitur). Ponamus, tres integros a, a', a'' ita acceptos esse, ut fiat $a\mathfrak{A} + a'\mathfrak{A}' + a''\mathfrak{A}'' = 1$, scribamusque breuitatis caussa k pro $a\mathfrak{B} + a'\mathfrak{B}' + a''\mathfrak{B}''$. Tunc ex tribus vltimis aeq. (R) sequitur, esse debere $a\epsilon + a'\epsilon' + a''\epsilon'' = \lambda + \mu k$, vnde statim patet pro λ vnicum tantummodo valorem inter limites 0 et $\mu - 1$ situm dari. Quo facto quum etiam $\mathfrak{B}, \mathfrak{B}', \mathfrak{B}''$ valores determinatos nanciscantur, nihil superest, nisi vt demonstremus hos semper hinc integros euadere. Fiet autem $\mathfrak{B} = \frac{1}{\mu}(\epsilon - \lambda\mathfrak{A}) = \frac{1}{\mu}(\epsilon(1 - a\mathfrak{A}) - \mathfrak{A}(a'\epsilon' + a''\epsilon''))$
 $= \mathfrak{A}k = \frac{1}{\mu}(a''(\mathfrak{A}\epsilon'' - \mathfrak{A}''\epsilon) - a'(\mathfrak{A}\epsilon' - \mathfrak{A}'\epsilon))$
 $= \mathfrak{A}k = \frac{1}{\mu}(a''(a''\epsilon - a\epsilon'') - a'(a\epsilon' - a'\epsilon)) - \mathfrak{A}k$, eritque adeo manifesto integer, similiterque facile confirmatur, etiam ipsos $\mathfrak{B}', \mathfrak{B}''$ valores integros nancisci. — Ex his ratiociniis colligitur, nullam repraesentationem impropriam formae ϕ per f , ad diuisorem ϵe pertinentem, exstare posse,